

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Cob/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118215444
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zol'áková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118215444.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: DS service, s.r.o., Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 36 842 303, právne zastúpeného JUDr. Branislavom Kahancom, advokátom so sídlom Vajanského 33, 080 01 Prešov, IČO: 42084792, proti žalovanému: PHARMACY - ZV, spol. s r.o., Čapajevova 23, 080 01 Prešov, IČO: 44 978 529, právne zastúpenému JUDr. Lýdiou Farbakyovou, advokátkou so sídlom Floriánova 12, 080 01 Prešov, IČO: 37783319, o zaplatenie 1.797,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 24Cb/244/2018-360 zo dňa 25. októbra 2019, takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie proti výroku č. I.

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III..

Priznáva žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol takto:

„I. Návrh žalovaného na prerušenie konania sa z a m i e t a.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1 797,98 eur, ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.“

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 60 916,04 eur s príslušenstvom. V podanej žalobe tvrdil, že jeho právny predchodca, spoločnosť H. W. W., I.J., so sídlom H. X/A, XXX XX T., O.Č XX XXX XXX, dodal žalovanému tovar (lieky, zdravotnícke pomôcky a iný zdravotnícky materiál) v hodnote 60 916,04 eur, žalovaný mu však za dodaný tovar nezaplatil. Ako dôkaz na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil faktúry s expedičnými listami, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 1.10.2018 s doručenkou, podacie hárky a predžalobnú výzvu zo dňa 10.10.2018 spolu s ePodacím hárkom. Podaním zo dňa 15.11.2018 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie celej istiny vo výške 60 916,04 eur a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Uviedol, že žalovaný uhradil celú istinu platbami zo dňa 2.11.2018, resp. zo dňa 5.11.2018, teda po podaní žaloby, naďalej však trvá na zaplatení úrokov z omeškania, ktoré po kapitalizovaní predstavujú sumu 1 797,98 eur. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Tvrdil, že žalobca vyúčtoval úroky z omeškania nesprávne, pretože žalovaný predmetné

faktúry uhradil pôvodnému veriteľovi ešte v októbri 2018. Pôvodný veriteľ však vrátil uhradené sumy žalovanému späť. Žalovaný po vrátení platieb následne uhradil dlžnú sumu žalobcovi. Žalovaný má za to, že platením pôvodnému veriteľovi svoj dlh splnil a žalobcovi nič nedlhoval. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil výpisy z účtu žalovaného a oznámenie zo dňa 1.10.2018. Podaním zo dňa 16.10.2019 právna zástupkyňa žalovaného navrhla súdu, aby prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia súdu druhej inštancie v konaniach vedených Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 24Cb/177/2018, 24Cb/178/2018 a 24Cb/179/2018, z dôvodu, že ide o konania, v ktorých sa má vyriešiť otázka platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok. Posúdenie predbežnej otázky iným orgánom (vrátane súdu) je pre súd záväzná vtedy, pokiaľ bola riešená vo výroku rozhodnutia. „Vyčkávanie“ na výsledok iného konania, v ktorom nie je otázka platnosti zmluvy riešená vo výroku (napríklad v konaní začatom na základe určovacej žaloby), ale len ako predbežná otázka, nemá zásadne oporu v ustanovení § 109 ods. 2 písm. c) O.s.ř. a preto nie je dôvod na prerušenie konania (Vrchný súd v Prahe, sp. zn. 3 Cmo 236/2011). Súd druhej inštancie v konaniach vedených Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 24Cb/177/2018, 24Cb/178/2018 a 24Cb/179/2018 nerieši ako samostatnú otázku platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, predmetom konania je zaplatenie dlžnej sumy žalovaného voči žalobcovi. Súd preto zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania z dôvodu, že na súde druhej inštancie sa vo veci samej nerieši otázka platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok. Navyše, Civilný sporový poriadok dáva súdu v takomto prípade možnosť, nie povinnosť prerušiť konanie, preto bol návrh žalovaného na prerušenie konania zamietnutý, v súlade so zásadou hospodárnosti a rýchlosti civilného procesu.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná. Žalovaný nezaplatil cenu za dodaný tovar, následkom čoho právny predchodca žalobcu ako postupcu postúpil pohľadávku na súčasného žalobcu ako postupníka. Zmluvu o postúpení pohľadávok posúdil súd prvej inštancie ako platnú, pričom vychádzal z toho, že zmluva jasne vymedzuje postúpenú pohľadávku, postupcu, postupníka, dlžníka. Hoci jednotlivé prílohy zmluvy nie sú očíslované, ani každá strana samostatne podpísaná, konkrétne faktúry sú jednoznačne identifikovateľné a potvrdzuje to aj oznámenie právneho predchodcu žalobcu o postúpení pohľadávky. Aktívna legitímácia žalobcu je preukázaná platnou zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohou, v ktorej sú uvedené faktúry, ktoré žalovaný nezaplatil postupcovi v stanovenej lehote splatnosti, v spojení s oznámením postupcu o postúpení pohľadávky, pričom žalovaný nemá právo zisťovať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky, list s oznámením sa dostal do dispozície žalovaného dňa 8.10.2019, žalovaný však využil na prevzatie zásielky deň 25.10.2018 a dlžnú sumu zaplatil priamo postupcovi, hoci o postúpení pohľadávky musel mať vedomosť (štatutárny zástupca žalovaného). Postupca však v tom čase už nebol vlastníkom pohľadávky, preto uhradené sumy vrátil na účet žalovaného. Žalovaný v spore nepreukázal, že žalobca vedel o tom, že žalovaný už platil postupcovi. Následne žalobca podal žalobu o zaplatenie 60 916,04 eur, žalovaný po podaní žaloby uhradil istinu dlžnej sumy, teda čiastočne plnil svoj záväzok a toto plnenie má účinky uznania zvyšku dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania žalovaného bola vo výške 0%, výška úrokov z omeškania v obchodnoprávnom spore predstavuje hodnotu 9%. Žalovaný bol v omeškani so zaplatením faktúry č. 8041315 na sumu 10 511,72 eur od 11.6.2018 do 1.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 373,20 eur), faktúry č. 8045636 na sumu 5 785,94 eur od 18.6.2018 do 1.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 195,45 eur), faktúry č. 8050024 na sumu 6 284,25 eur od 25.6.2018 do 1.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 201,44 eur), faktúry č. 8054012 na sumu 4 437,59 eur od 28.6.2018 do 1.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 138,96 eur), faktúry č. 8058107 na sumu 8 909,26 eur od 9.7.2018 do 4.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 261,41 eur), faktúry č. 8061727 na sumu 8 068,90 eur od 16.7.2018 do 4.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 222,83 eur), faktúry č. 8064282 na sumu 8,35 eur od 16.7.2018 do 4.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 0,23 eur), faktúry č. 8066085 na sumu 5 532,86 eur od 23.7.2018 do 4.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 143,24 eur), faktúry č. 8066460 na sumu 90,30 eur od 23.7.2018 do 4.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 2,33 eur), faktúry č. 8070536 na sumu 9 932,23 eur od 30.7.2018 do 4.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 240 eur), faktúry č. 8074717 na sumu 1 354,64 eur od 30.7.2018 do 4.11.2018 (výška kapitalizovaného úroku z omeškania 32,73 eur), kapitalizované úroky z omeškania v zmysle žalobného návrhu predstavujú sumu spolu 1 797,98 eur. Zo všetkých uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 797,28 eur.

4. Podľa § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

5. Žalobca si v podanej žalobe uplatnil aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a keďže bolo preukázané, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, súd mu tento nárok priznal vo výške 40 eur ustanovenej nariadením vlády SR.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. Konštatoval, že nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, kde aj o trovách konania rozhodoval podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP, čo odôvodnil v odseku 47 prvostupňového rozsudku.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Namietal, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal so všetkými námietkami a dôvodmi, na ktoré žalovaný poukazoval vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 31.5.2019, ktorého prílohou bola zmluva o postúpenie pohľadávky, ktorú pôvodný veriteľ (postupca) H. W. W., I..J.. uzatvoril dňa 24.9.2018 s terajším žalobcom ako postupníkom. V tomto vyjadrení poukazoval na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 24.9.2018 medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a novým veriteľom ako postupníkom a žalobcom v tomto konaní, a to s poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka, keďže mal za to, že v zmluve o postúpenie pohľadávky zo dňa 24.9.2018 absentuje dostatočná, určitá a zrozumiteľná špecifikácia postupovanej pohľadávky a určitá a zrozumiteľná špecifikácia dlžníka voči, ktorému vznikla postupcoví pohľadávka a v akej výške táto pohľadávka postupcoví vznikla. V priebehu celého konania poukazoval na to, že nie je a nemôže byť na základe absolútne neplatnej zmluvy o postúpenie pohľadávky daná aktívna legitímácia žalobcu byť stranou v spore. Poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý opakovane konštatoval, že ak všeobecný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nedá odpovede na zásadne otázky podstatné pre rozhodnutie veci a nevysporiada sa so zásadnou argumentáciou sporovej strany, je takéto rozhodnutie nezlučiteľné s ústavne garantovaným právom na súdnu a inú právnu ochranu uvedenú v čl. 46 ods. 1, resp. správou na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru (viď I. ÚS 317/2015, II. ÚS 578/2015, III. ÚS 627/2015). Za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje podľa rozhodovacej činnosti Ústavného súdu aj situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, keď v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo pokiaľ ich strana namietala, no napriek tomu ich všeobecný súd náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil bez toho, že by napríklad dostatočným spôsobom odôvodnil ich bezvýznamnosť i irelevantnosť. Pokiaľ všeobecný súd takto postupuje, dopúšťa sa i ľubovôle zakázanej v čl. 2 ods. 2 ústavy (nález Ústavného súdu z 3.10.2012 sp. zn. I. ÚS 33/2012). Ak keď súd prvej inštancie v bode 32. odôvodnenia uviedol, že zmluvu o postúpení pohľadávok posúdil ako platnú, pričom vychádzal z toho, že zmluva jasne vymedzuje postúpenú pohľadávku postupcu postupníka dlžníka. Žalovaný sa domnieva, že tento právny záver súdu nie je správny. Zdôraznil, že až relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Toto relevantné oznámenie postúpenie pohľadávky zo strany postupcu znamená, že dlžník sa o postúpení pohľadávky musel aj dozvedieť, a teda ak je oznámenie o postúpení pohľadávky oznamované písomne, ak k tej danej veci musí mu byť takéto oznámenie doručené. Právny účinky postúpenia pohľadávky aj voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpenie pohľadávky a teda žalovaný preukázal súdu, že skutočne k relevantnému oznámeniu postúpenia pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa ,t.j. postupcu došlo až dňa 25.10.2018. Trval na to, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, pretože vymedzená pohľadávka je v zmluve o postúpení pohľadávky vo výške 2.314.628,64 eur bez toho, aby zo zmluvy vyplývala výška konkrétnej pohľadávky voči žalovanému ako dlžníkovi postupovanej nad postupníka, t.j. voči konkrétnemu dlžníkovi. Takáto zmluva o postúpení pohľadávky nemôže byť považovaná za platnú, hoci sa zmluva v čl. 2 odvoláva na prílohu č. 1, v ktorej mali byť jednotliví dlžníci identifikovaný uvedením jednotlivých neuhradených faktúr. V prílohe č. 1, na ktorú odkazuje zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 24.9.2018 nie je účastníkmi zmluvy o postúpení pohľadávky, t.j. postupcom a postupníkom podpísaná, nie je ani datovaná a nie je jej neoddeliteľnou súčasťou. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky (bez uvedenia, ktorej zmluvy o postúpenie pohľadávky sa príloha týka) nevplyva určitosť písomného prejavu vôle zmluvných strán - postupcu a postupníka, keďže sa z tejto prílohy ani nedá vyvodiť záver, či vôbec predmetné pohľadávky špecifikované faktúrami postupoval postupca (nikým, ani postupcom ani postupníkom príloha nepodpísaná) postupníkovi ako novému veriteľovi, tento prejav vôle nie je dostatočne určitý, aby nevzbudzoval dôvodné pochybnosti

o jeho obsahu, teda o tom, ktorá konkrétna pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi (žalovaného v tomto konaní) bola postúpená z postupcu H. W. W., I.J.. na postupníka DS service, s.r.o. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že ak postúpenie pohľadávky oznámil dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky. Poukázal na závery rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/140/2015 zo dňa 27.6.2016, z ktorého vyplýva, že z ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je možno činiť záver, že „dlžník sa v takomto prípade nemôže dovoliť neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej existencie. V spore o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, resp. o jej splnenie kedy postúpená pohľadávka nie je ešte uhradená (v danom prípade ide o spolu zaplatenie úrokov z omeškania), je však súd povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti (ex officio), a to bez návrhu strán sporu ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu ak vyjdú v konaní najavo“. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z toho dôvodu navrhuje, aby súd druhej inštancie rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, alebo aby tento rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že k okamihu (účinkom) doručenia oznámenia postúpenej pohľadávky je rozhodujúce to, či sa účinky doručenia zásielky spájajú už s okamihom jej dôjdenia do dispozičnej sféry adresáta alebo až okamihom faktického prevzatia zásielky (a to aj v rámci odbernej lehoty). Poukázal na to, že účinnosť adresovaných hmotnoprávných úkonov je v oblasti súkromného práva viazaná na okamih kedy prejav vôle dôjde do dispozičnej sféry adresáta (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti upriamil pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/73/2016 zo dňa 31.1.2018 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R85/2018, ktorého právna veta znie: „Ak bola výpoveď zmluvy doručovaná poštou pre začatie plynutia výpovednej doby je rozhodujúci deň, kedy bolo oznámenie o uložení doručovanej zásielky na pošte vhodené do poštovej schránky adresáta bez ohľadu na to, kedy si adresát uloženú zásielku na pošte vyzdvihol“. Citované rozhodnutie možno analogicky použiť aj v súvislosti s okamihom, kedy sa žalovaný v predmetnom civilnom sporovom konaní dozvedel (resp. objektívne mohol dozvedieť) o postúpení pohľadávky z postupcu na postupníka (žalobcu). V tejto súvislosti poukázal aj na odborný článok JUDr. Tomáša Čentíka s názvom Doručovanie hmotnoprávných úkonov (fikcia doručenia), v ktorom autor uvádza: „Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Dôjdením do sféry vplyvu príjemcu sa rozumie napríklad vhoďenie listu do schránky príjemcu alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal v zmluve najavo, že písomnosti možnosť poslať aj elektronicky. Rozhodujúce je objektívne hľadisko (t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle) nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil.“ Vo vzťahu doručovania oznámenia o postúpení pohľadávky odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 20.5.2019, v ktorom poukázal na účelové preberanie zásielok žalovaným. K platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.9.2018 uviedol, že s poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka procesná obrana žalovaného založená na neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky už zo spomínaného dôvodu je nedôvodná. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 24.9.2018 spĺňa všetky formálne náležitosti, ktoré Občiansky zákonník na platnosť takejto zmluvy ustanovuje. Podobná špecifikácia s označením faktúry dlžnej sumy splatnosti a dlžníka je uvedená v prílohe predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Požiadavka žalovaného aby bola príloha zmluvy o postúpení pohľadávky samostatne datovaná podpísaná a číslovaná nenachádza oporu v žiadnom všeobecne záväznom právnom predpise. Tak postupca ako aj postupník si boli vedomí toho, že postupca odplatne postupuje na postupníka pohľadávkou, a to v súlade s čl. 1 a čl. 2 zmluvy o postúpení pohľadávky. Tomuto ich presvedčeniu zodpovedalo jazykové vyjadrenie predmetu zmluvy vôľa zmluvných strán, ktorá bola v zhode s jazykovým prejavom, následne správanie zmluvných strán. Predmet zmluvy je tak aj s prihliadnutím na samotný text zmluvy v spojení s jej prílohou jasný, určitý a zrozumiteľný. Vôľa zmluvných strán bola v súlade s jazykovým prejavom. Predmet zmluvy je vymedzený jasne, určito a zrozumiteľne. Uviedol, že aj táto odvolacie námietka je nedôvodná. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/28/2013 zo dňa 20.8.2014, v ktorom sa uvádza: „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnuté v základnom práve na súdnu ochranu) podľa čl.

46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, III. ÚS 153/07). Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutia správneho orgánu vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Aj keď s ohľadom na judikatúru ESLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené strany, ktoré uviedli k rozhodnutiu. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nie len odkazovať na určité časti zákonov (napr. rozsudok ESLP Ruiz Torija proti Španielsku z 9.12.1994). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu). Rovnako tak právo na primerané odôvodnenie súdneho rozhodnutia nevyžaduje, aby na každý argument účastníka konania, a to aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/106/2010 zo dňa 15.7.2010). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúvaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP) Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd konštatuje, že sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným správnym právnym posúdením, to či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II.ÚS 78/05).

14. Žalobca namietal, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva v nesprávnom právnom posúdení. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorých zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval

alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a zo zistených skutkových zistení správne vyvodil právny záver. Na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušný právny predpis. Ak súd prvej inštancie nerozhodol podľa predstáv žalobcu, neznamená ešte, že vec nesprávne právne posúdil. Žalobca ani v odvolaní konkrétne neuviedol, v čom vidí nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

15. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo skutkových zistení správne vyvodil správny právny záver.

16. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

17. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

18. Podľa § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

19. Podľa § 369 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

20. V prejednáwanej veci bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca PHOENIX Zdravotnícke zásobovanie, a.s. dodal žalovanému tovar (lieky, zdravotnícke pomôcky a iný zdravotnícky materiál) v hodnote 60.916,04 eur v období od 12.3.2018 do 30.4.2018. Za dodaný tovar bola žalovanému vystavená faktúra č. 8041315 na sumu 10 511,72 eur s dátumom splatnosti 10.6.2018, faktúra č. 8045636 na sumu 5 785,94 eur s dátumom splatnosti 17.6.2018, faktúra č. 8050024 na sumu 6 284,25 eur s dátumom splatnosti 24.6.2018, faktúra č. 8054012 na sumu 4 437,59 eur s dátumom splatnosti 27.6.2018, faktúra č. 8058107 na sumu 8 909,26 eur s dátumom splatnosti 8.7.2018, faktúra č. 8061727 na sumu 8 068,90 eur s dátumom splatnosti 15.7.2018, faktúra č. 8064282 na sumu 8,35 eur s dátumom splatnosti 15.7.2018, faktúra č. 8066085 na sumu 5 532,86 eur s dátumom splatnosti 22.7.2018, faktúra č. 8066460 na sumu 90,30 eur s dátumom splatnosti 22.7.2018, faktúra č. 8070536 na sumu 9 932,23 eur s dátumom splatnosti 29.7.2018, faktúra č. 8074717 na sumu 1 354,64 eur s dátumom splatnosti 29.7.2018. Žalovaný dlžné sumy nezaplatil v dohodnutej 90-dňovej lehote splatnosti.

21. Dňa 24.9.2019 bola medzi spoločnosťou H. W. W.J., I.J., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, súčasťou ktorej boli aj pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto sporu a ktoré v čase postúpenia pohľadávky boli vo výške 119 303,62 eur. Pohľadávky sú v prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok identifikované interným číslom dokladu, číslom faktúry, typom dokladu, názvom spoločnosti, názvom lekárne, mestom, celkovou hodnotou, ostávajúcou sumou k úhrade, dátumom vystavenia a dátumom splatnosti faktúry. Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 1.10.2018 sa dostalo do dispozície žalovaného dňa 8.10.2018, kedy bolo uložené na pošte a žalovaný si zásielku s oznámením prevzal dňa 25.10.2018. Žalovaný zaplatil dlžnú sumu istiny na účet právneho predchodcu žalobcu, tento mu však platby vrátil s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok. Žalovaný uhradil celú istinu platbami zo dňa 2.11.2018, resp. zo dňa 5.11.2018, teda po podaní žaloby. Žalobca zobral žalobu čo do istiny späť, ale naďalej trval na zaplatení úrokov z omeškania, ktoré po kapitalizovaní predstavujú sumu 1 797,98 eur, žalovaný mu túto sumu nezaplatil.

22. Podľa § 524 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 526 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

24. Podľa § 526 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

25. Podľa § 407 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku.

26. Odvolací súd nemá pochybnosti o platnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky z 24.9.2019, ktorá má všetky náležitosti určitého a zrozumiteľného právneho úkonu v zmysle § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka (§ 1 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka) a neplatnosť takejto zmluvy z dôvodu nejasnosti, nekonkrétnosti, či neurčitosti nemožno vyvodiť ani zo skutočností, že integrálnou súčasťou tejto zmluvy bola príloha č. 1 s náležitou špecifikáciou jednotlivých pohľadávok a adresnosťou jednotlivých dodávok. Túto neplatnosť zmluvy nemožno vyvodiť ani z okolností, že v zmluve bola uvedená globálna suma predstavujúca celkovú čiastku 2.314.628,64 eur, nakoľko bližšia špecifikácia čiastkových pohľadávok je uvedená v predmetnej prílohe. Okolnosť, že táto príloha nie je očíslovaná alebo datovaná a podpísaná zmluvnými stranami nemôže mať za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky (vrátane predmetnej prílohy), pretože so zreteľom na všetky okolnosti, ktoré boli v tomto konaní zistené, je nepochybné, že ide o prílohu k zmluve z 24.9.2018 o postúpení pohľadávky a sú zrejmé aj konkrétnosti, ktoré sa týkajú žalovaného, teda dlhov vyplývajúcich z neuhradených faktúr za dodané lieky a zdravotnícky materiál. Zmenou v osobe veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nedochádza k zmenám v existujúcom záväzkovom vzťahu s výnimkou osoby veriteľa, preto nie je v súlade so zásadou spravodlivosti, aby bol dlžník oprávnený domáhať sa neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok na základe námietky nedostatočnej určiteľnosti tejto zmluvy, ak táto skutočnosť nie je sporná medzi samotnými subjektmi, ktoré sú jej zmluvnými stranami. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 1.10.2018 je zrejmé, že postupca, spoločnosť PHOENIX Zdravotnícke zariadenia, a.s., oznámil postúpenie jeho pohľadávky voči žalovanému vo výške 60.916,04 eur s príslušenstvom, ktorého špecifikácia bola uvedená v prílohe oznámenia a ktorá pozostávala z označenia čísla faktúr, názvu dlžníka, názvu lekární a miest, kde bol tovar dodaný, hodnoty jednotlivých pohľadávok, zostatkov k úhrade, dátumov vydania dokladov a dátumov splatnosti jednotlivých pohľadávok. Z uvedeného vyplýva, že jednostranný právny úkon oznámenia postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávok postupcu na postupníka bol dostatočne určitým právnym úkonom, z ktorého bolo zrejmé, ktoré pohľadávky postupcu boli prevedené na postupníka, pričom žalovaný platnosť uvedeného jednostranného právneho úkonu pre jeho neurčitosť ani nespochybňoval.

27. Čo sa týka námietky žalovaného námietky o neplatnosti postúpenia pohľadávok na základe neplatnej zmluvy s poukazom na jej neurčitosť spočívajúcu v špecifikácii postupovaných pohľadávok v prílohe zmluvy, ktorá nie je pevne spojená so samotnou zmluvou a taktiež nie je ani podpísaná a očíslovaná, odvolací súd konštatuje, že uvedená námietka nepatrí žalovanému. Uvedenú vadu by mohli namietat iba zmluvné strany, medzi ktorými bol kontrakt uzatvorený za predpokladu, že by medzi nimi nebolo zrejmé, ktoré pohľadávky boli postúpené, avšak uvedené medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávok nebol sporné, teda postupca ani postupník nemali za to, že zmluva uzatvorená medzi nimi je neurčitá a bol im jasný predmet zmluvy, teda rozsah postupovaných pohľadávok. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že tretia strana, pre ktorú je z uvedenej dohody relevantný iba údaj o novom veriteľovi, nie je oprávnená namietat určitosť právneho úkonu, ak tento nie je sporný pre zmluvné strany, ktoré zmluvu uzatvorili. K uvedenému odvolací súd poukazuje na judikát prijatý obchodným kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdom Slovenskej republiky pod sp.zn. 119/2003 a z ktorého vyplýva: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencii. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“

28. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. III.ÚS 266/2016-12 z 3.5.2016 uviedol: „Pre úplnosť ústavný súd uvádza, že právny názor vyjadrený v rozhodnutí najvyššieho súdu, z ktorého vyplýva, že dlžníkovi nepatrí právo spochybniť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a, naopak, zdôrazňujúci význam riadneho oznámenia postupcom o postúpení pohľadávky dlžníkovi nie je v súdnej praxi ojedinelý. Tieto právne názory vychádzajú z toho, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, a to bez ohľadu na skutočnosť, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla, z čoho vyplýva, že relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky (R 119/2003, rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 4Obo 210/01). Hoci tento právny názor nie je súdnou praxou bezvýhradne akceptovaný, resp. je modifikovaný (napr. R 46/2009), sťažovatelia nepriniesli v konaní pred všeobecnými súdmi (a ani v konaní o ústavnej sťažnosti) dostatok presvedčivých argumentov, na základe ktorých by tento právny názor na ich vec nemohol byť aplikovateľný.“ Z uvedeného vyplýva, že tento záver o nemožnosti domáhania sa neplatnosti samotnej zmluvy o postúpení pohľadávok dlžníkom prešiel ústavnou kontrolou zákonnosti.

29. Odvolaciemu súdu sú známe rozhodnutia, v ktorých súdy pripustili námietky dlžníka týkajúce sa neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, avšak v uvedených rozhodnutiach išlo o námietky neplatnosti týkajúce sa porušenia ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda uvedeným postúpením došlo k porušeniu práv dlžníka, avšak v tomto prípade žalovaný netvrdil, že by predmetným postúpením došlo k porušeniu jeho práv, resp. že by prípustnosť postúpenia v predmetnom prípade bola vylúčená samotným zákonom. Poukazujúc na vyslovené závery odvolací súd má za to, že žalovaný ako dlžník nie je oprávnený relevantne uplatniť námietku neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok pre jej neurčitosť, preto žalobca na základe preukázania zmluvy o postúpení pohľadávok je aktívne vecne legitimovaným subjektom na podanie žaloby a súd prvej inštancie, čo sa týka legitímácie, dospel k správny právny záverom.

30. Čo sa týka námietky žalovaného týkajúcej sa doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky, ku ktorému podľa názoru žalovaného došlo až dňa 25.10.2018, teda dňom vyzdvihnutia si zásielky žalovaným, odvolací súd k uvedenému konštatuje, že v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka je postupca bez zbytočného odkladu povinný oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky. Oznámenie postúpenia pohľadávky je jednostranný adresovaný právny úkon postupcu, ktorého hmotnoprávne účinky nastávajú doručením dlžníkovi, resp. okamihom, keď dlžníkovi notifikačný prejav vôle postupcu dôjde podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že postupca doručoval oznámenie prostredníctvom pošty ako doporučený list a zároveň doručoval žalovanému aj predžalobnú výzvu, v ktorej taktiež bolo oznamované postúpenie pohľadávok z postupcu na postupníka voči žalovanému, pričom zo súdom prvej inštancie ustáleného skutkového stavu je zrejmé, že táto výzva bola žalovanému prvýkrát doručovaná dňa 11.10.2018 (č.1.7) a od tohto dňa bola následne uložená na pošte, odvolací súd mal za preukázané, že napriek doručeniu oznámenia o postúpení pohľadávok dňa 25.10.2018 prevzatím zásielky na pošte, účinky doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok nastali od dňa, kedy mal žalovaný vedomosť o zásielke od postupcu a od tohto dňa sa objektívne mohol s obsahom zásielky oboznámiť, teda keď oznámenie o postúpení pohľadávok došlo do dispozičnej sféry osoby, ktorej je úkon adresovaný a takouto sférou sa rozumie aj uloženie poštovej zásielky na pošte, pričom nezáleží na momente, kedy si adresát zásielku vyzdvihne a oboznámi sa s ňou. Na základe uvedeného odvolací súd právne posúdil, že napriek doručeniu oznámenia o postúpení pohľadávok dňa 25.10.2018, právne účinky doručenia nastali už k 11.10.2018, kedy oznámenie o postúpení bolo doručené do dispozičnej sféry žalovaného a od tohto momentu bol žalovaný povinný plniť postupníkovi.

31. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť aj to, že bez ohľadu na deň, kedy bolo žalovanému oznámené postúpenie pohľadávok právneho predchodcu na žalobcu, žalovaný bol v omeškaní s úhradou jeho dlhov voči právnomu predchodcovi odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, preto od uvedených dní vznikol právnomu predchodcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Vzhľadom na postúpenie pohľadávok s príslušenstvom, z postupcu prešiel uplatnený nárok na žalobcu a tento bol oprávnený si ho uplatniť na súde prostredníctvom žaloby. Keďže po podaní žaloby došlo k úhrade istiny pohľadávok, žalobca v súlade so zákonom zobral žalobu v žalovaným uhradenej časti späť a predmetom konania zostal iba nárok na úroky z omeškania, ktoré ako bolo vyššie uvedené boli uplatnené v súlade so zákonom odo dňa nasledujúcom po splatnosti

jednotlivých faktúr podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zákonom stanovenej výške 9% ročne z dlžnej sumy podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z..

32. Poukazujúc na to, že odvolací súd ustálil za deň, kedy nastali účinky oznámenia postúpenia pohľadávok deň, kedy bolo objektívne preukázané doručovanie zásielky postupcu žalovanému (11.10.2018) a v spojení s touto skutočnosťou za deň úhrady dni, kedy boli pohľadávky pripísané na účet postupníka, bola správne súdom prvej inštancie určená aj výška kapitalizovaného úroku z omeškania v celkovej hodnote 1 797,98 eur a vzhľadom na omeškanie žalovaného bola správne súdom prvej inštancie priznaná aj náhrada nákladov spojených s uplatneným pohľadávky vo výške 40,- eur, preto odvolací súd aj v uvedenej časti považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ho v celom rozsahu potvrdil. Správne rozhodnutie vo veci samej zodpovedalo aj rozhodnutie o náhrade trov konania v prvoinštančnom konaní, keď súd priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému.

33. Čo sa týka námietky žalovaného spočívajúcej v porušení práva na spravodlivý súdny proces nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne poučil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé akými úvahami sa riadil. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne a podrobne (§ 220 ods. 2 až 4 CSP) opísal skutkový a právny základ rozhodnutia a rozhodnutie plne rešpektuje základne právo účastníkov na spravodlivý súdny proces (pozri III.ÚS 115/2003). V tomto smere bola potom odvolacia námietka žalobcu nedôvodná.

34. Odvolací súd odmietol odvolanie proti výroku, ktorým súd prvej inštancie návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie nie je prípustné.

35. Odvolací súd preskúmal všetky odvolacie námietky žalobcu a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaní dôkazov a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne poučil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé akými úvahami sa riadil. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne a podrobne (§ 220 ods. 2 až 4 CSP) opísal skutkový a právny základ rozhodnutia a rozhodnutie plne rešpektuje základne právo účastníkov na spravodlivý súdny proces (pozri III. ÚS 115/2003). V tomto smere bola potom odvolacia námietka žalobcu nedôvodná.

36. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Súčasne sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre strany známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ani v odvolacom konaní neboli žalobcom tvrdené ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci.

37. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II.a III. podľa § 387 ods. 1, 2 potvrdil.

38. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému proti žalobcovi a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

39. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).